

s nákupem věcí do domácnosti nebo jej vezl k zaměstnavateli pro výplatu. Nedovolené výroby nebo jiného nakládání s psychotropními látkami se nikdy nedopustil. Drogu, kterou měl v automobilu, užil sám, nikam ji nešířil. Pokud se obžalovaný dopustil nějakých zločinů, pak to bylo nejspíš s jiným řidičem. Spoluobžalovaného vozil proto, že neměl auto, nemohl nijak řešit své osobní věci, proto mu pomáhal. Vždy to bylo tak, že spoluobžalovaný zaplatil benzín a jemu to tak vyhovovalo. V přípravném řízení, když byl vyslýchán, byl pod vlivem návykových látek a k výpovědi byl instruován. Pervitin, který byl nalezen v době zadržení v Audi A4, byl jeho. Tento pervitin zakoupil v Praze nedaleko Václavského náměstí, potkal se zde s mužem, který jej oslovil, zda nechce pervitin. On si tedy dal, pak se tam vrátil a koupil si ještě další. Poprvé si pervitin aplikoval šňupáním, došel k autu, potom se vrátil a ten muž tam ještě stál. Za pervitin muži zaplatil 7 000,- Kč, bylo to 11 gramů. Obžalovaného vzal asi třikrát až pětkrát, a to i když počítá výlet jeho družky a nákup ložního povlečení a dalších potřeb. Pokud obžalovaného vezl do Prahy, tak mu spoluobžalovaný říkal, kudy má jet. Spoluobžalovaný z auta odešel, byl pryč možná půl hodiny. Dne 23.6.2015 ve 22,40 hodin se potkali se svědky bylo to před zadržením. Zda jim obžalovaný vezl tablet nebo něco jiného, obžalovaný neví. Obžalovaný nu pouze řekl, zda by se zastavil v Písku, že by potřeboval zajet za , on věděl, že svědek bydlí na sídlišti Dukla, tak se jej pouze na to dotázal, spoluobžalovaný mu to potvrdil. V té době obžalovaný věděl, že má v autě drogy, jeho úsudek byl však pozměněn vlivem omamných látek. Pokud při svém zadržení dobrovolně vydal pouze 1 gram pervitinu a 11 gramů nevydal, bylo to proto, že měl strach z trestu. O váze, noži a sáčkách, které byly nalezeny v autě, nic nevěděl, jeho byla pouze šedá látková taštička. Spoluobžalovaný ji chtěl půjčit, na co ji chce, obžalovaný nevěděl. V jeho vlastnictví byla pouze látková taštička, 600,- Kč a žlutá trubička. Před zadržením si jeden sáček pervitinu dal do náprsní kapsy a jeden hodil do loketní opěrky.

Svěděk I při svém výslechu v přípravném řízení dne 24.6.2015 za účasti obhájkyně obžalovaného vypověděl, že zná asi měsíc a půl. Seznámili se, když obžalovaný seděl ve vězení s jeho kamarádem. Když obžalovaného pustili, tak on sháněl někoho, kdo by ho někam odvezl. Pak se stalo, že se domluvili a svědek jel pro obžalovaného o Vodňan, kde on v té době bydlel. Řekl mu, že potřebuje odvézt do obce Dubenec, slíbil mu, že mu dá na naftu a 500,- Kč navíc. Když přijeli do obce Dubenec, tak tam čekali, šli si dát kávu, pak přišla obžalovanému SMS zpráva, že mají přijet na Cukrák. Na Cukráku si dali klobásu, následně tam přijelo nějaké starší auto asi Peugeot 206 bílé barvy, obžalovaný si nastoupil do auta, mohl tam být asi 10 minut, pak se vrátil, nasedl do auta a odjeli pryč. Po cestě se bavili o tom, co tam obžalovaný dělal a svědkovi tak již bylo jasné, proč tam byli. Obžalovaného se tedy zeptal, zda si nemůže vzít jedna, to znamená, zda by si nemohl vzít 1 gram pervitinu. Obžalovaný s tím souhlasil a on mu za něj dal 700,- Kč, tím byli vyrovnáni. Obžalovaný mu dal pytlík s tím, že je to 1 gram, svědek si ho doma převážil, souhlasilo to. Ještě se ho zeptal, zda se může ozvat i příště, on mu řekl, že může. Následně mu obžalovaný volal, zda by ho mohl odvézt k Praze na nějakou benzínku. Tak ho tam odvezl, v tomto případě po něm chtěl jen zaplatit naftu. V dalším případě s ním jel i a jedna holka, kterou svědek nezná. Opět na nějaké benzíně směrem na Prahu se zastavili, pak tam přijelo červené auto, obžalovaný si sesedl a o něčem se tam bavili. Pak přišel zpátky k autu a jeli do Strakonice a do Vodňan. Asi ve dvou případech ozval obžalovanému a mu pak pervitin přivezl před dům. V jednom případě to byly dva gramy a ve druhém případě to byly tři gramy, cena jednoho gramu byla vždy 1 200,- Kč. V jednom případě dal obžalovanému peníze dopředu, podruhé mu dal peníze až když mu obžalovaný pervitin přivezl. V posledním případě obžalovanému volal s tím, že by chtěl další tři gramy, dal mu dopředu peníze a to částku 3 600,- Kč, k předání však nedošlo, jelikož byli zadrženi.

Kamarád s obžalovaným také komunikoval, ale pervitin od obžalovaného vždy přebíral pouze on. Pokud se týká dalšího muže, který byl zadržen spolu s obžalovaným, tak ho také zná, pod přezdívkou . Svědek se domnívá, že vždy když mu obžalovaný přivezl pervitin, tak přijel osobním automobilem Audi, zda ho řídil vždy ten samý muž, svědek neví.

U hlavního líčení dne 24. 11. 2015 svědek uvedl, že pervitin od obžalovaného koupil jednou nebo dvakrát, domluvili se po telefonu. Za pervitin platil kolem 1 000,- Kč za gram, v jednom případě koupil jeden gram, ve druhém dva gramy. Přesně si to již nepamatuje, je to delší doba. Obžalovaný mu pervitin dával v gramovém pytlíku, svědek to nepřevažoval, nekupoval to pro svou potřebu, on pervitin nebere, ale dával to dalším uživatelům. Odkud obžalovaný pervitin vozil, svědek neví, jednou si předávali pervitin někde za Pískem, podruhé před domem. Jednou s obžalovaným jel svědek sám, podruhé přijel autem. Nyní si vzpomíná, že to bylo celkem ve třech případech, jednou jel s obžalovaným před Prahu nebo za Prahu, byl toho asi jeden gram, podruhé dva gramy, v tom třetím to bylo podobné množství. Peníze obžalovanému dával dvakrát předem, jednou když jeli spolu, tak je dal hned. Vždy když dal obžalovanému peníze předem, tak dostal to, co dostat měl. Svědkovi byla předestřena výpověď z přípravného řízení, přičemž k tomuto svědek uvedl, že pokud v přípravném řízení konkretizoval, že za jeden gram pervitinu obžalovanému dával 1 200,- Kč, tak to může souhlasit. Rovněž tak množství pervitinu, které zakoupil, t.j. jeden gram, dva gramy, respektive tři gramy, mohou souhlasit. Pokud mu obžalovaný ve dvou případech přivezl pervitin před dům, tak v jednom případě přijel určitě s , u druhého si to nepamatuje. Když přijel s obžalovaným tak přijeli autem značky Audi. Pokud v přípravném řízení uváděl, že v jednom případě jeli do Prahy ještě s nějakou holčkou, tak to si pamatuje, ale vůbec neví, co se tam dělo, proč ta cesta vůbec proběhla. Když jel obžalovaný do Prahy a on si u něho objednal pervitin, tak mu dával zálohu cca 3 600,- Kč tak, jak uváděl v přípravném řízení. Obžalovaný mu žádné jiné věci než pervitin nedodával, nedával mu žádné parfémy či něco podobného. Dne 23.6.2015 mu v noci přišla SMS zpráva, aby šel dolů a vzápětí byli zadrženi policejní hlídkou. Pervitin si nestihl přebrat.

Svědek I ve své výpovědi z přípravného řízení dne 25.6.2015 uvedl, že jednou byl s obžalovaným někde za Prahou, domnívá se, že tam byli kvůli nákupu pervitinu. To si říkali s obžalovaným e o pervitinu nebavil. Celkově lze konstatovat, že se s obžalovaným moc nebavil, spíše se jen pozdravili. Když se svědek bavil s ak mu říkal, že obžalovaný se s nikým jiným než s ním o pervitinu bavit nebude. Když přijeli na odpočívadlo, tak chvíli čekali, odešel a pak tam přijelo ještě jedno auto, nějaké starší. Obžalovaný nastoupil do svého auta, někam odjeli. Oni pak jeli autem, pak přišel obžalovaný zpět do vozu a odjeli do Písku. Zda měl obžalovaný u sebe nějaký pervitin, svědek neví. pak obžalovaného někam vezl, když se vrátil, tak měl u sebe pervitin, mohlo to být jeden nebo dva gramy. Svědek však na vlastní oči nikdy neviděl předání pervitinu. On a e na nákup pervitinu skládali, ani jeden z nich není uživatelem. Kupovali ho proto, že ho prodávali dál. Pervitin od obžalovaného zakoupili asi ve třech nebo čtyřech případech, jeden gram pervitinu stál 1 200,- Kč. Celkem tedy nakoupili od obžalovaného pervitin v celkovém množství 6 nebo 7 gramů. Dne 23.6.2015 měli od obžalovaného zase nakoupit pervitin, mělo se jednat o tři gramy. Obžalovaný měl s chůzku někde na Dukle. Tam společně s bydlí v pronajatém bytě. Někdy kolem 22:30 hodin odešel potom byli zadrženi policií.

U hlavního líčení svědek vypověděl, že obžalovaného ná od vidění, obžalovaného z doslechu. Od obžalovaného nikdy pervitin nekoupil, u žádného předání nikdy nebyl. Z doslechu věděl, že od obžalovaného drogy nakupuje, ale nikdy nic neviděl. Na pervitin se skládal společně s cena za gram byla různá, svědek mu říkal, že někdy 1 000,- Kč, někdy 1 200,- Kč. V kolika případech se na pervitin složili, svědek již neví, je to již půl roku. Když se na pervitin složili, tak ho následně viděl u pak ho prodávali dál. Když se skládal na pervitin, tak vždy dával peníze doma. Pervitin od obžalovaného koupil asi ve třech či čtyřech případech po 1 200,- Kč. Zda upoval od obžalovaného nějaké jiné věci než pervitin, svědek přesně neví, ale slyšel o nějakých parfémecích.

Z protokolů o zadržení osob podezřelých vyplývá, že titi byli zadrženi dne 23.6.2015 ve 22:50 hodin bez předchozího souhlasu státního zástupce. Z protokolu o vydání věci vyplývá, že obžalovaný vydal jeden kus plastového sáčku tzv. dealeráku s obsahem 1,21 gramu žlutobílé krystalické látky. Obžalovaný vydal jeden kus plastového sáčku tzv. dealeráku s obsahem 1,73 gramu žlutobílé krystalické látky.

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků provedené dne 23.6.2015 konkrétně osobního automobilu tovární značky Audi A4 Avant, rok výroby 2002, provozovatele , vyplývá, že obžalovaný před provedením prohlídky prohlásil, že v automobilu, jehož je majitelem, se nenacházejí žádné věci důležité pro trestní řízení. Následnou prohlídkou byly v automobilu zajištěny následující věci: finanční hotovost ve výši 600,- Kč, uzavíratelný sáček s bílou krystalickou látkou o váze 11,2 gramu včetně sáčku, uzavíratelný sáček s bílou krystalickou látkou o váze 3,6 g, šedá látková taštička s digitální vahou, igelitovými uzavíratelnými sáčky a kovovým přívěskem, tablet Asus, tablet značky Samsung a žlutá plastová trubička. Sáčky s bílou krystalickou látkou byly nalezeny jednak v odkládací přihrádce mezi předními sedadly (o váze 11,2 g), respektive na podlaze před sedadlem spolujezdce (o váze 3,6 g). Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků osobního automobilu Audi A4 je doplněný fotodokumentací, kde jsou patrná úložní místa nalezených věcí citovaných shora.

Zajištěné věci byly zkoumány na základě odborných vyjádření a to z oboru kriminalistika, odvětví chemie, přičemž bylo zjištěno, že jeden kus plastového sáčku s lištou o rozměrech 10x6 cm obsahující žlutohnědou pevnou krystalickou látku o čisté hmotnosti 9811 mg obsahuje hydrochlorid metamfetaminu s koncentrací metamfetaminové báze 66,2%. Jeden kus plastového sáčku s lištou o rozměrech 7x4 cm obsahující jeden kus plastového sáčku s lištou o rozměrech 7x4 cm obsahoval žlutohnědou pevnou krystalickou látku hydrochloridu metamfetaminu s koncentrací metamfetaminové báze 68%. V extraktu zbytků pevné látky z váhy byla zjištěna přítomnost metamfetaminu. V extraktu zbytků pevné látky z nožíku byla zjištěna přítomnost metamfetaminu. Jeden kus plastové trubičky o průměru cca 1 cm a délce 10 cm obsahoval zbytky žlutohnědé krystalické látky, kde byla zjištěna přítomnost hydrochloridu metamfetaminu. Jeden kus plastového sáčku s lištou o rozměrech 7x4 cm obsahoval žlutohnědou pevnou krystalickou látku o hmotnosti 901 mg, tato žlutá pevná krystalická látka obsahovala hydrochlorid metamfetaminu s koncentrací metamfetaminové báze 64,7%. Jeden kus plastového sáčku s lištou o rozměrech 7x4 cm obsahující žlutohnědou pevnou krystalickou látku o hmotnosti 1 444 mg obsahoval hydrochlorid metamfetaminu s koncentrací metamfetaminové báze 66,6%.

Z protokolů o telekomunikačním provozu, které byly zajištěny na základě příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vyplývá telefonická komunikace mezi obžalovaným a svědkem, přičemž tato komunikace se týkala mimo jiné dojednání schůzek mezi obžalovaným a svědkem, přičemž obžalovaný Kříž rovněž sděluje, že potřebuje každou korunu a lidé, co mu dluží, mu neberou telefon. Obžalovaný dále konstatuje, že už toho má dost a tito lidé již nedostanou. Další komunikace mezi obžalovaným a obžalovaným ze dne 19.6.2015 spočívá v tom, že obžalovaný se dotazuje obžalovaného v kolik přijede, a že ho již lidé otravují. Obžalovaný odpovídá, že je v Praze a za chvíli vyjíždí. Následná komunikace vypovídá o tom, že obžalovaný sděluje obžalovanému, že by mu mohl nechat jeden navíc, ale potřebuje za něj dostat jedna pět, že už platí jedna dva plus náklady. Následně obžalovanému sděluje, ať mu to zopakuje a obžalovaný odpovídá, že mu nechá jeden za jedna dva a jeden za jedna pět.

K osobě obžalovaných se zjišťuje, že obžalovaný a obžalovaná i v minulosti celkem sedmkrát soudem projednáván, přičemž rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.5.2008 č.j. 16 T 22/2007-3761 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 11 To 111/2008, který nabyl právní moci dne 19.1.2009, byl odsouzen pro trestné činy nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a pro trestný čin nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 2 písm. a), b) tr. zákona účinného taktéž do 31.12.2009 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Rozhodnutím Okresního soudu v Hradci Králové č.j. 3 Pp 11/2015-13 byl obžalovaný podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se současně stanovením zkušební doby v trvání 4 let s dohledem, t.j. do 20.2.2019. Předchozí odsouzení obžalovaného a obžalované byly vysloveny pro trestnou činnost majetkového charakteru, pro trestnou činnost druhově totožnou, pro kterou je projednáván nyní, byl dále odsouzen Okresním soudem ve Strakonici pod sp. zn. 18 T 68/2008 k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou v trvání 3 let.

Obžalovaný a obžalovaná je osobou dosud soudem netrestanou, v jednom případě byl projednáván pro přestupek proti občanskému soužití, řízení bylo odloženo. Obžalovaný a obžalovaná v přestupkovém řízení projednáván nebyl.

Provedené důkazy, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, svědčí o tom, že se obžalovaní dopustili jednání ve výrokové části rozsudku popsaného. Jakkoli oba obžalovaní trestnou činnost, pro kterou jsou stíháni popřeli, tak soud má za to, že výpověďmi svědků a svědky v kontextu s provedenými nepřímými zejména listinnými důkazy (protokol o vydání věci, protokol o prohlídce jiných prostor a pozemků, protokol o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a odborná vyjádření) je trestná činnost obou obžalovaných prokázána. Je třeba předeslat, že výpovědi obžalovaných a obžalované jak u vazebního zasedání, tak u hlavního líčení a obžalovaného a obžalované u hlavního líčení si navzájem nekorespondují, jsou vnitřně rozporuplné a nelogické. V přípravném řízení například obžalovaný a obžalovaná mimo jiné uváděl, že zajištěný pervitin byl jeho vlastnictvím, u hlavního líčení k zajištěnému pervitinu o váze 14,8 gramu naopak uvedl, že tento jeho není, měl u sebe pouze 1,2 gramu pervitinu pro vlastní potřebu a to je povolené množství. Obžalovaný a obžalovaná poté, kdy byl při jeho zadržení vyzván k vydání věci, dobrovolně vydal toliko jeden plastový sáček tzv. dealerák s obsahem 1,73 gramu pervitinu. U hlavního líčení pak uvedl, že oba sáčky s obsahem 1,3 gramu a 11,2 gramu pervitinu byly v jeho vlastnictví nikoli spoluobžalovaného a obžalované. Výpověď obžalovaného a obžalované je nelogická i v té části, kde uváděl, že celou věc vzal

v přípravném řízení na sebe, když nechtěl do věci zatahovat spoluobžalovaného. Nevěrohodně vyznívá i jeho výpověď týkající se toho, že mu policisté vyhrožovali, že mají mnoho svědků, kteří jeho trestnou činnost prokazují, a proto se rozhodl spoluobžalovaného z uvedeného jednání vyvinut. Je dlužno dodat, že jeho výpovědi u vazebního zasedání byla přítomna obhájkyň a obhajoba obžalovaného o nátlaku ze strany policie vyznívá jednoznačně nepodloženě. Rovněž výpověď obžalovaného je nevěrohodná a nelogická, když nebyl s to věrohodně objasnit, kde poměrně velké množství pervitinu u hlavního líčení uváděných 14 gramů, které mělo být v jeho vlastnictví, zakoupil. Jeho výpověď v tom smyslu, že jej kontaktoval muž v Praze, od kterého si koupil v jednom případě pervitin a posléze se na místo vrátil a dotyčný muž tam stále byl, a proto od něho koupil dalších 11 gramů pervitinu, je pochybná a nevěrohodná.

Trestná činnost obou obžalovaných je prokazována zejména svědeckou výpovědí o, který v přípravném řízení podrobně popsal, v kolika případech od obžalovaného, v jakém množství a za jakou cenu pervitin nakoupil. Je třeba dodat, že výpověď svědka logicky navazuje na protokol o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, z kterého vyplývá poměrně častá komunikace mezi obžalovaným a svědkem, přičemž v kontextu s výpovědí svědka lze dovodit, že obžalovaný se se jmenovaným svědkem domlouvali na schůzkách za účelem předání pervitinu včetně jeho množství a částek, za které je od obžalovaného nakupoval. Naprosto nepodloženě a účelně vyznívá výpověď obžalovaného že se jednalo o prodej parfémů, které měl prodávat. Svědek přímo u předávání pervitinu mezi obžalovaným a svědkem nikdy nebyl, nicméně nepřímo ve své výpovědi skutkový stav potvrdil. Uvedl, že od svědka věděl, že nakupuje od obžalovaného pervitin, přičemž na finanční prostředky na jeho zakoupení se s vždy skládali. Soud samozřejmě registruje určité odchylky ve výpovědích svědků a v přípravném řízení a u hlavního líčení, nicméně tyto odchylky kromě určitého časového odstupu od uvedeného jednání lze vysvětlit i tím, že svědci nejsou s to si přesně vybavit konkrétní okolnosti předávání pervitinu včetně množství a podobně, jelikož lze důvodně předpokládat, že svědek od obžalovaného zakoupil pervitin v podstatně větším množství případů, než ve třech, které je obžalovanému kladeno za vinu. I z toho důvodu svědek dle názoru soudu není s to jednoznačně popsat okolnosti jednotlivých předávek. Na druhou stranu lze konstatovat, že v přípravném řízení svědek jednotlivé případy popsal velmi podrobně a jeho popis trestné činnosti je konkrétní a podrobný a lze prakticky vyloučit, že by si tyto skutečnosti a okolnosti činu sám vymyslel. Svědek i rovněž popsal i účast obžalovaného na uvedené trestné činnosti, kdy uvedl, že obžalovaného na místo předávek minimálně v jednom případě přivezl obžalovaný následně obžalovaný přijel opět totožným automobilem a lze předpokládat, že i když svědek le jeho vyjádření řidiče neviděl, respektive si již nepamatuje na jeho osobu, byl touto osobou obžalovaný. V kontextu s dalšími výpověďmi, lze dovodit, že obžalovaný obžalovaného v uvedeném období vozil na místa, kde obžalovaný předával svědkovi akoupený pervitin.

Soud má tedy za to, že na základě provedeného dokazování možno uzavřít, že obžalovaný dílem neoprávněně prodal jinému psychotropní látku a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k neoprávněnému prodeji psychotropní látky jinému, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání činu nedošlo, ač byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Obžalovaný byl odsouzen shora citovaným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, pro trestnou činnost druhově naprosto totožnou, pro kterou je obžalovaný stíhán nyní.

Obžalovaný nepochybně naplnil skutkovou podstatu zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný ve výrokové části rozsudku popsaným jednáním usnadnil jinému neoprávněně prodat psychotropní látku, přičemž pokud obžalovaného vozil na místa, kde obžalovaný prodával pervitin, dopustil se uvedeného jednání ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, když z provedených důkazů je zřejmé, že nepochybně věděl o tom, za jakým účelem obžalovaného vozí. Obžalovaný tedy naplnil skutkovou podstatu přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvahách o druzích a výměrách trestů, které byly obžalovaným uloženy, vycházel soud z ustanovení § 39 tr. zákoníku a přihlédl zejména k povaze a závažnosti činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života a významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen. U obžalovaného lze jednoznačně konstatovat, že je osobou, která se opakovaně dopouští druhově totožné trestné činnosti, pro kterou stojí před soudem nyní. S ohledem na jeho předchozí odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7,5 roku nelze jinak, než konstatovat, že obžalovaný je naprosto bez jakýchkoli zábran a bez jakékoli sebereflexe při páchání trestné činnosti spočívající v prodeji drog, jelikož pokud byl v únoru 2015 podmíněně propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl uložen v celkové výměře 7,5 roku a byla mu uložena zkušební doba s dohledem, tak nedlouho po svém propuštění opět pokračuje v páchání druhově totožné trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že předchozí uložený trest odnětí svobody na něho neměl jakýkoli výchovný vliv. S ohledem na tyto skutečnosti, kdy obžalovaný je speciálním recidivistou, který se dopouští trestné činnosti související s prodejem drog, je nepochybné, že uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody nepřichází v úvahu a nesplnilo by svůj účel. Obžalovanému bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí od 2 do 10 let. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti uložil soud obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, přičemž podstatným způsobem soud přihlédl k tomu, že obžalovanému bude s největší pravděpodobností nařízen zbytek trestu, z kterého byl podmíněně propuštěn, a ze kterého zbývá obžalovanému vykonat 623 dnů. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když soud nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly jeho zařazení do jiného typu věznice. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věcí specifikovaných ve výrokové části rozsudku a to ve smyslu ustanovení § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. U obžalovaného soud přihlédl k polehčující okolnosti dosavadního řádného způsobu života a dále k jeho podstatně menší míře účasti na spáchané trestné činnosti. Obžalovaný a se uvedené trestné činnosti dopustil ve formě pomoci spoluobžalovanému a jeho úloha při uvedeném jednání byla podstatně nižší, obžalovaný prakticky profitoval na tom, že poskytoval službu spoluobžalovanému jak finančně, tak i získáváním návykové látky. S ohledem na všechny tyto skutečnosti, kdy obžalovanému byl ukládán trest v rozmezí trestní sazby od 1 roku do 5 let, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovanému byl podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věcí, které jsou citovány ve výrokové části rozsudku, a které souvisí se stíhanou trestnou činností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u d n e 24.11.2015

JUDr. Robert Pekárek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: